

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 25.10.2005
KOM(2005) 535 lopullinen

**KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

**Yhteisön Lissabon-ohjelman toteuttaminen:
strategia sääntely-ympäristön yksinkertaistamiseksi**

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE

Yhteisön Lissabon-ohjelman toteuttaminen: strategia sääntely-ympäristön yksinkertaistamiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. JOHDANTO

Maaliskuussa 2005 annetussa tiedonannossa *Parempaa sääntelyä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi*¹ vahvistettiin yksinkertaistaminen yhdeksi EU:n ensisijaisista toimista. Tällä toimenpiteellä vastataan Euroopan parlamentin ja neuvoston pyyntöihin yksinkertaistaa EU:n lainsäädäntöä ja parantaa sen laatua. Toimenpide on täysin nivottu uudistettuun Lissabonin strategiaan, jolla pyritään saamaan aikaan kasvua ja työpaikkoja Euroopassa, ja siksi siinä keskitytään niihin yhteisön lainsäädännön osasiin, jotka liittyvät EU:n yritysten kilpailukykyyn. Yleistavoitteena on tukea sellaisia eurooppalaisia sääntelypuitteita, jotka täyttävät lainsäädännön korkeimmat laatuvaatimukset ja joissa noudatetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita.

Näiden periaatteiden mukaisesti EU:n pitäisi säännellä vain silloin, kun ehdotettu toiminta voidaan toteuttaa paremmin EU:n tasolla. Toiminnassa ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen kulloistenkin poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Toimien on oltava kustannuksiinsa nähden tehokkaita, ja sääntely on pidettävä mahdollisimman keveänä. Yksinkertaistamistoimilla pyritäänkin tekemään sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tason lainsäädännöstä keveämpää ja helpommin sovellettavaa, jolloin sillä saavutetaan tavoitteet tehokkaammin.

Euroopan unionin puolivuosisatainen kehitys on tuonut mukanaan runsaasti yhteisön lainsäädäntöä. Usein on korvattu 25 eri sääntöpakettia yhdellä, mikä on tehnyt yritysten toimintaympäristöstä oikeudellisesti varmemman ja tasapuolisen. Säädökset ovat olleet olennaisia esimerkiksi yhtenäismarkkinoiden ja EU:n ympäristöpolitiikan luomisessa sekä EU:n laajuisen tason vahvistamisessa työntekijöiden ja kuluttajien suojelulle. Lainsäädäntö voi kuitenkin aiheuttaa kustannuksia, haitata liiketoimintaa, viedä resursseja pois tehokkaammasta käytöstä ja joskus toimia esteenä innovoinnille, tuottavuudelle ja kasvuille. Haasteena on löytää sellainen tasapaino, että sääntely on tarpeellista, yksinkertaista ja tehokasta.

Maaliskuussa 2005 antamassaan tiedonannossa komissio esitti tarkistetun toimintamallin sääntelyn ja kilpailukyvyn parantamiseksi. Siinä keskitytään seuraaviin:

¹ KOM(2005) 97, 16. maaliskuuta 2005.

1) Uusien ehdotusten vaikutusten arvioinnin parantaminen ja sen käytön laajentaminen – mukaan luettuna hallintomenojen mittausten kehittämisen.² Kesäkuussa 2005 komissio vahvisti uudet, laajemmat ohjeet vaikutustenarvointiin. Vaikutustenarvointi perustuu kestävä kehityksen periaatteeseen, ja sillä pyritään antamaan politiikan muotoilijoille valintojen pohjaksi huolellinen analyysi uuden säädöksen mahdollisista taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista.

2) Vireillä olevien lainsäädäntöehdotusten seulonta. Syyskuussa 2005 komissio ilmoitti aikovansa laajan seulonnan perusteella vetää pois 68 vielä vireillä olevaa ehdotusta.³

3) Uusi menetelmä voimassa olevan lainsäädännön yksinkertaistamiseen. Tässä tiedonannossa esitetään komission uudistettu malli tulevaa yksinkertaistamista varten.

Yksinkertaistaminen ei ole mikään uusi asia,⁴ mutta nyt toiminta kaipaa uutta puhtia. Mallissa on hyödynnetty aiempia toimia, joilla toimielimet ovat pyrkineet sujuvoittamaan yhteisön säännöstöä, ja lisäksi on kuultu asianomaisia sidosryhmiä. Painopiste on tiukasti sellaisen eurooppalaisen sääntelyjärjestelmän luomisessa, joka auttaa saavuttamaan Lissabonin toimintasuunnitelman tavoitteet.

Toimella on erityistä merkitystä Euroopan pienille ja keskisuurille yrityksille, joiden osuus kaikista yrityksistä on 99 prosenttia ja työpaikoista kaksi kolmasosaa. Pk-yritysten pienen koon vuoksi lainsäädännöllinen ja hallinnollinen taakka on niille suhteettoman raskas: pk-yritysten resurssit ovat pienemmät, ja niillä on vähemmän asiantuntemusta selviytyä usein mutkikkaistakin säännöistä. Siksi on syytä selvittää, miten pk-yritysten erityistarpeet voidaan yksinkertaistamisprosessissa ottaa huomioon. Erityistä huomiota on näiltä osin kiinnitettävä pk-yrityksiltä vaadittavien tilastojen ja tietojenkeruun vähentämiseen.

Säädöskäytännön parantaminen ei kuitenkaan ole sääntelyn purkamista. Yksinkertaistamalla lainsäädäntöä yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla halutaan helpottaa kansalaisten ja yritysten elämää. Tuloksena pitäisi näin olla tehokkaampaa lainsäädäntöä, joka sopii paremmin yhteisön poliittisten tavoitteitten toteuttamiseen.

2. UUSI YKSINKERTAISTAMISSTRATEGIA EU:N TASOLLA

Yhteisön lainsäädännön tarkistamisesta on tehtävä jatkuva ja järjestelmällinen prosessi, jolla lainsäätäjä voi tarkistaa säädöksiä niin, että kaikki oikeutetut yksityisen sektorin ja yleiset edut otetaan huomioon.

² Komission tiedonanto yhteisestä EU:n menettelystä lainsäädännön aiheuttamien hallinnollisten kustannusten arviointiin – KOM(2005) 518, 21.10.2005 ja SEK(2005) 1329.

³ Komission tiedonanto vireillä olevien lainsäädäntöehdotusten seulonnan tuloksista (KOM(2005) 462).

⁴ Ensimmäinen aloite EU-lainsäädännön yksinkertaistamiseksi käynnistettiin vuonna 1997 ja toinen kattava yksinkertaistamisohjelma – KOM(2003) 71 – helmikuussa 2003. 42:n politiikanalan tarkastelussa komission seulaan tarttui yli 200 säädöstä, joissa voisi olla yksinkertaistamisen varaa. Komissio on tehnyt yli 35 aloitetta, joilla on sääntelyä yksinkertaistavaa vaikutusta. Tällä hetkellä vireillä on edelleen 15 säädöksiä yksinkertaistavaa ehdotusta. Yhteisön lainsäädännön käytettävyyden, luettavuuden ja johdonmukaisuuden hyväksi on lisäksi tehty paljon konsolidoimalla ja kodifioimalla säädöksiä. Säädösten määrää on lisäksi onnistuttu vähentämään kumoamalla ja julistamalla vanhentuneiksi useita satoja säädöksiä.

Prosessin käynnistämiseksi on laajojen kuulemisten pohjalta kartoitettu ensimmäinen paketti säädöksiä yksinkertaistettavaksi. Tätä jatkuvaa prosessia pidetään sen jälkeen yllä syöttämällä siihen aineistoa uusista, aikaisempaa järjestelmällisemmistä tarkastelumenettelyistä, joissa säädösten vaikutuksista tehtävän laajan analyysin perusteella kartoitetaan yksinkertaistamisen tulevia prioriteetteja. Prosessiin kuuluu seikkaperäinen taloudellinen analyysi, ja siinä otetaan täysimääräisesti huomioon EU:n sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät pyrkimykset, jotka ovat olennainen osa perustamissopimuksessa vahvistettua kestävän kehityksen yleistavoitetta.

a. Sidosryhmien käytännön kokemuksiin perustuva jatkuva ohjelma

Tämän tiedonannon liitteessä 2 esitetään jatkuvasti muokattava ohjelma, joka on osa uutta yksinkertaistamisstrategiaa. Ohjelmassa täsmennetään, mitä yksittäisiä säädöksiä komissio aikoo tarkastella ja arvioida tavoitteena yksinkertaistaa niitä seuraavien kolmen vuoden kuluessa.

Komissio käynnisti aiemmin tänä vuonna laajan kuulemiskierroksen, jossa luodattiin jäsenvaltioiden ja yritysmaailman edustajien näkemyksiä. Täydennykseksi järjestettiin yleinen Internet-konsultaatio.⁵ Kuulemismenettelyn tulokset esitetään tiivistetysti tiedonannon liitteessä 1, ja niitä tarkastellaan yhdessä komission omien kokemusten kanssa ja pyritään näin punnitsemaan kunkin yksinkertaistamishdotuksen ansiot. Komissio tarkastelee sääntöjä (hallinnolliset vaatimukset mukaan luettuina), jotka vaikuttavat haittaavan kilpailukykyä, varmistaakseen, että ne ovat tarpeellisia ja oikeassa suhteessa muihin yleiseen etuun nähden. Tässä yhteydessä otetaan huomioon SOLVITin⁶ ja muiden tukipalvelujen havainnot sekä julkisten kuulemisten tulokset ja määritellään ongelman luonne ja mahdolliset ratkaisut niiden perusteella.

Jatkuvassa ohjelmassa käsitellään useita laajassa kuulemisprosessissa esiin tulleita erityisiä seikkoja, jotka koskevat yritysten kilpailukykyyn kannalta keskeisiä aloja, kuten yhtiöoikeutta, rahoituspalveluja, kuljetusta, kuluttajansuojaa ja jätteitä. Mukana ovat neuvoston jo yksilöimät prioriteetit.⁷ Ohjelmaa tarkastellaan ja päivitetään systemaattisesti.

Lisäksi komissio sisällyttää mittavat lainsäädännön yksinkertaistamiseen tähtäävät aloitteensa vuotuisen lainsäädäntöohjelmaansa ja aikoo täydentävissä tiedonannoissa selvittää tarkemmin, miten yksinkertaistamistoimia toteutetaan tai integroidaan maatalouden,⁸ ympäristön,⁹ työterveyden ja työturvallisuuden,¹⁰ kalastuksen,¹¹ verotuksen, tullin, tilastojen¹²

⁵ Komissio käynnisti 1.6.2005 selvityksen mahdollisuuksista parantaa yritysten toimintaympäristöä (<http://europa.eu.int/yourvoice/forms/dispatch?form=418&lang=FI>). Kuulemismenettely jatkuu vuoden loppuun.

⁶ Ks. <http://europa.eu.int/solvit/>.

⁷ Kilpailukykyneuvosto nimesi marraskuussa 2004 viisitoista ensisijaista alaa EU-lainsäädännön yksinkertaistamista varten. Vastauksena siihen komissio on antanut kolme lainsäädäntöehdotusta ja käynnistänyt seitsemän ei-lainsäädäntötoimea, joiden pohjalta saatetaan myöhemmin tehdä lainsäädäntöehdotuksia. Vuoden loppuun mennessä komissio saanee käsiteltäviä neuvoston 15:stä prioriteetista jo 13.

⁸ Tiedonanto yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamisesta (KOM(2005) 509).

⁹ Komissio on laatinut valmisteluasiakirjan aiheesta Ympäristönsuojelun parempi sääntely ja teemakohtaiset strategiat – KOM(2005) 466 lopullinen.

¹⁰ Komissio esittää vuonna 2006 uuden työterveys- ja työturvallisuusstrategian vuosiksi 2007–2012.

¹¹ Komissio antoi joulukuussa 2004 tiedonannon yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan lainsäädännön yksinkertaistamisesta ja parantamisesta (KOM(2004) 820) ja valmisteluasiakirjan, jossa analysoidaan mahdollisuuksia yksinkertaistaa ja parantaa yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaa sääntelyä ja sen täytäntöönpanoa (Analysis of the possibilities of simplification and improvement of the regulatory

ja työlainsäädännön¹³ alalla. Tiedonantoja käytetään apuna kaikkien asianosaisten kuulemisessa.

Jatkuvassa ohjelmassa esitetään kattavia yksinkertaistamistoimia yritysten kilpailukyvyyn kannalta tärkeillä aloilla, joita ovat esim. jätteitä ja merkintöjä koskevat säädökset. Lisäksi siinä on alakohtaisia sääntöjä, jotka liittyvät esimerkiksi autoihin tai rakennusalan tuotteisiin, samoin kuin useilla aloilla vaikuttavia sääntöjä sovellettaviksi esimerkiksi julkisissa hankinnoissa tai verotuksessa.

b. Jatkuvaan perusteelliseen alakohtaiseen arviointiin perustuva toimintamalli

Ulottaakseen lainsäädännön arvioinnin myös nykyistä yksinkertaistamisohjelmaa pitemmälle komissio kartoittaa yksinkertaistamistarpeita alakohtaisesti. Näin pystytään arvioimaan kulloisenkin alan säädöspuitteitten yleinen tehokkuus ja se, missä määrin yksinkertaistamiseen on vielä mahdollisuuksia. Tällöin tarkastellaan sekä yleisen että alakohtaisen lainsäädännön vaikutuksia kuhunkin alaan. Lisäksi analysoidaan säädösten edut sekä hallinnolliset ja muut kustannukset.

Aluksi keskitytään kolmeen alaan: *autoteollisuuteen, rakentamiseen ja jätteisiin*. Nykyisen sääntely-ympäristön vaikutuksia mitataan tiiviissä yhteistyössä sidosryhmien kanssa, ja sen pohjalta pyritään tekemään suunnitelma kyseisten teollisuudenalojen kestävästä kehitystä varten ja määrittelemään paras mahdollinen sääntelymalli. Esimerkiksi autonvalmistusalan CARS 21 -ryhmän¹⁴ odotetaan suosittavan, että yhteisön lainsäädännön määrää pienennettäisiin huomattavasti ja että lainsäädännön laatimisen sijaan viitattaisiin suoraan kansainvälisiin sääntöihin ja joustavoitettaisiin ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden arviointia ja testausmenettelyjä.

Tiedonannossa *Yhteisön Lissabon-ohjelman täytäntöönpano: EU:n valmistusteollisuutta vahvistavat toimintapuitteet – Yhtenäisempi lähestymistapa teollisuuspolitiikkaan*¹⁵ hahmoteltujen suuntaviivojen mukaisesti komissio ryhtyy asteittain soveltamaan puheena olevaa toimintamallia myös muilla teollisuudenaloilla, joista mainittakoon lääкитеollisuus, koneenrakennus, tieto- ja viestintätekniikka sekä energiavaltaiset alat. Yksinkertaistamista tehdään myös sellaisilla lainsäädännön aloilla, joilla vaikutukset ulottuvat sektorirajojen yli. Tarkastelujen tulokset sisällytetään jatkuvaan ohjelmaan.

Toimintamallia tullaan soveltamaan myös palvelualaan, jonka osuus EU:n bruttokansantuotteesta on yli 70 prosenttia. Palvelut ruokkivat muuta taloutta ja luovat merkittäviä markkinoita esimerkiksi televiestintä-, rautatie-, ilmailu- ja energiantuotantoalan

environment of the CFP and its implementation) (SEK(2004) 1596). Viranomaisia ja alan toimijoita kuultuaan komissio esittää vuoden loppuun mennessä monivuotisen suunnitelman yhteisen kalastuspolitiikan yksinkertaistamiseksi.

¹² Komissio on esittämässä ehdotusta monivuotiseksi tilasto-ohjelmaksi vuosille 2008–2012, ja vuoden 2007 työohjelmaan sisällytetään koehankkeena eräitä aloitteita, joilla voitaisiin vähentää tilastointivaatimuksia priorisoinnissa alemmille portaille jääneillä aloilla.

¹³ Komissio esittää vuonna 2006 vihreän kirjan työlainsäädännön kehityksestä.

¹⁴ CARS 21 -aloitteen (*Competitive Automotive Regulatory System for the 21st century*) yhteydessä toimii korkean tason asiantuntijaryhmä, joka tarkastelee voimassa olevaa lainsäädäntöä ja pyrkii parantamaan autoteollisuuden kilpailukykyyn vaikuttavaa sääntelyä. Ryhmä laatii suosituksia sääntelyn kehittämiseksi seuraavien 10 vuoden aikana. Ks. myös <http://europa.eu.int/comm/enterprise/automotive/pagesbackground/competitiveness/cars21.htm>.

¹⁵ KOM(2005) 474 lopullinen.

tuotteille. Koska yhä useampia palveluja tarjotaan sisämarkkinoilla valtakunnanrajojen yli, on välttämätöntä, että EU:n sääntely parantaa niiden kilpailukykyä, sillä kilpailukykyiset palvelut ovat kilpailuetu EU:n koko taloudelle.

Yksinkertaistamisen perustaksi tehdään perinpohjainen analyysi, jossa tarkastellaan säädösten vaikutuksia kaikkiin sidosryhmiin elinkeinoelämä mukaan luettuna ja jossa otetaan huomioon säädösten tavoitteet. Tässä tiedonannossa nimetään ensisijaiset sektorit valmistusteollisuudessa.

3. MITEN KOMISSIO LÄHESTYY YKSINKERTAISTAMISTA

Komissio aikoo hyödyntää yksinkertaistamisessa seuraavia menetelmiä.

a. Kumoaminen

Monet sitten vuoden 1957 annetut säädökset ovat sittemmin menettäneen merkityksensä tai vanhentuneet, kun tekniikka on edistynyt tai kun unionin ajama politiikka, perustamissopimuksen määräysten soveltamistapa tai kansainväliset säännöt tai standardit ovat muuttuneet. Vanhentuneet säädökset on monissa tapauksissa jo kumottu muodollisesti. Voimassa on kuitenkin säädöksiä, joilla on vain vähän jos lainkaan käytännön vaikutusta. Joistakin niiden sisältämistä säännöksistä syntyy edelleen velvoitteita – etenkin hallinnollisia – sekä viranomaisille että yrityksille. Komissio pyrkii jatkossakin huolehtimaan siitä, että merkityksensä menettäneet tai vanhentuneet säädökset kumotaan.¹⁶

Toivottujen käytännön vaikutusten kannalta on kuitenkin tärkeää, että yhteisön säädösten kumoamisen jälkeen kumotaan myös vastaavat kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet. On varmistettava, etteivät yhteisön säännösten keventämisestä saadut edut kumoudu uusilla kansallisilla säännöillä ja uusilla teknisillä esteillä. Tässä suhteessa komissio pitääkin ehdotustaan valmispakkausdirektiivin kumoamiseksi¹⁷ testinä, jolla mitataan lainsäätäjäsapuolten poliittista tahtoa tarttua yksinkertaistamishaasteeseen toden teolla.

Vanhentuneisuuden välttämiseksi on harkittu mahdollisuutta sisällyttää yhteisön lainsäädäntöehdotuksiin raukeamislausekkeita (sunset clauses), joiden yleisempänä tarkoituksena on velvoittaa lainsäätäjä säännöllisesti tarkastelemaan voimassa olevien säädösten merkityksellisyyttä, tehokkuutta ja oikeasuhtaisuutta. Sulkematta tätä vaihtoehtoa pois komissio katsoo, että tarkastelulauseke palvelee samaa tarkoitusta ja että siihen liittyvä oikeudellisesti sääntelemättömän tilanteen syntymisen riski on pienempi.

Komissio pyrkii estämään säännösten vanhentumisen sisällyttämällä jatkossa kaikkiin lainsäädäntöehdotuksiinsa joko tarkastelulausekkeen tai – kun oikeudellinen jatkuvuus ei vaarannu – raukeamislausekkeen.

b. Kodifiointi¹⁸

¹⁶ Komission pääsihteeristö ja oikeudellinen yksikkö antoivat komission yksiköille helmikuussa 2004 yksityiskohtaiset ohjeet komission itsenäisten säädösten yksinkertaistamisesta tällaisella menettelyllä.

¹⁷ KOM(2004) 708. Ehdotus sisältää menettelyn, jolla kielletään jäsenvaltioita sääntelemästä kansallisesti sitä, minkä sääntely on yhteisön tasolla purettu.

¹⁸ Kodifioinnissa tietyn säädöksen säännökset muutoksineen kootaan uuteen oikeudellisesti sitovaan säädökseen, jolla kumotaan sen korvaamat säädökset, muuttamatta säännösten asiasisältöä.

Kodifioinnilla voidaan vähentää yhteisön lainsäädännön määrää huomattavasti, ja samalla se on keino parantaa säädösten ymmärrettävyyttä ja oikeudellista varmuutta, mikä puolestaan lisää niiden avoimuutta ja helpottaa niiden täytäntöönpanoa. Komissio jatkaa kodifiointiohjelmansa¹⁹ toteuttamista ja pyrkii saamaan lainsäädännön kodifioitua vuoteen 2007 mennessä. Kun säädökset käännetään kaikille 20 viralliselle kielelle ja sitten konsolidoidaan,²⁰ hyväksyttävien kodifioitujen tekstien määrä kasvaa vuoden 2005 lopusta lähtien huomattavasti.

c. Uudelleen laatiminen²¹

Uudelleen laatiminen on vahva yksinkertaistamismenetelmä: samalla kertaa sekä muutetaan säädöstä että kodifioidaan se.

Toimielintenvälisen sopimuksen²² pohjalta komissio aikoo tapauksen mukaan käyttää tätä tekniikkaa ehdotuksissaan voimassa olevien säädösten muuttamiseksi. Etusijalle asetetaan säädösten yhdistäminen synergiaetujen maksimoimiseksi, päällekkäisyyksien ja turhien säännösten minimoimiseksi sekä yhteisön säännösten selkeyttämiseksi ja johdonmukaistamiseksi. Kun otetaan huomioon tämän vahvan mutta monimutkaisen menetelmän luonne, sen käyttö soveltuu etenkin tapauksiin, joissa on tehtävä mittavia muutoksia ja joissa se selvästi parantaa yhteisön lainsäädännön selkeyttä ja tehokkuutta ja yksinkertaistaa sitä.

Jätealaa säännellään 18 direktiivillä ja kuudella asetuksella ja elintarvikkeiden merkintöjä peräti 22:lla yhteisön säädöksellä. Kun säädökset laaditaan uudelleen, talouden toimijat saavat selkeämmät ja keveämmät sääntelypuitteet.

d. Sääntelytoiminnan muuttaminen

Jotta sääntely-ympäristöä voitaisiin parantaa, on myös asetettava kyseenalaiseksi vuosikymmeniä voimassa olleisiin säännöksiin perustuva sääntelymalli. Kaikilla politiikanaloilla tarvitaan muutosten oheen ja tueksi poliittista konsensusta.

Yhteissääntely ja olennaiset vaatimukset

Yhteissääntely voi joskus olla perinteisiin säädösvälineisiin verrattuna kustannuksiin nähden tehokkaampi ja ripeämpi keino ajaa tiettyjä poliittisia tavoitteita. Riippumattomien elinten tekemä standardointi on esimerkki yleisesti tunnustetusta yhteissääntelystä. Komissio tukee aktiivisesti sen käyttöä lainsäädännön vaihtoehtona tai täydentäjänä.²³

¹⁹ Marraskuussa 2001 komissio käynnisti laajan ohjelman, jonka myötä kodifioidaan yhteisön kaikki johdetun oikeuden säädökset (KOM(2001) 645).

²⁰ Konsolidoinnissa säädös kaikkine muutoksineen kootaan mekaanisesti yhteen niihin mitenkään puuttumatta. EU:n koko lainsäädännön konsolidointi saatiin suunnitellusti valmiiksi kesällä 2003, ja tulokset ovat yleisön vapaasti käytettävissä EUR-Lex-sivuston kautta.

²¹ Uudelleen laatimisessa laaditaan uusi, oikeudellisesti sitova säädös, jolla kumotaan korvattavat säädökset ja joka sisältää sekä säädöksen asiasisältöön tehdyt muutokset että muuttamatta jätettävän loppuosan kodifioituna.

²² Säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28.11.2001 tehty toimielinten välinen sopimus (EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1).

²³ Komission tiedonanto eurooppalaisen standardoinnin asemasta yhteisön politiikassa ja lainsäädännössä (KOM(2004) 674 lopullinen) sekä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta (KOM(2005) 377 lopullinen).

Vaikka tulokset ovatkin joskus olleet sekalaisia, uusi säädöskäytännön parantamista koskeva toimielintenvälinen sopimus tarjoaa nyt vaihtoehtoisille sääntelymenetelmille vakaat puitteet, joiden pitäisi parantaa tällaisen sääntelyn uskottavuutta ja ajan myötä helpottaa sen käyttöä.

Monissa teollisuus- ja kuluttajatuotteissa on CE-merkintä osoituksena siitä, että tuote on sertifioitu ja että sitä voidaan myydä yhteisössä. Teknisen yhdenmukaistamisen suhteen komissio toimii niin, että yhteisön lainsäädännön sisältö rajoitetaan olennaisiin vaatimuksiin ja että kaikkien yksityiskohtaisten teknisten eritelmien osalta viitataan yhdenmukaistettuihin eurooppalaisiin standardeihin. Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt pidetään yksinkertaisina ja keveinä. Kahdenkymmenen viime vuoden aikana tällä toimintamallilla on onnistuttu vähentämään huomattavasti (kansallisten ja EU:n tason) viranomaisten toimia ennen tuotteitten saattamista markkinoille. Sen varmistamiseksi, että markkinoille tulee ainoastaan turvallisia tuotteita, nojataan entistä enemmän markkinavoimiin.

Komissio on tarkastelemassa tätä sääntelymallia uudelleen. Vahvistettuna malli olisi ulotettava mahdollisimman monille aloille ja jopa teollisuustuotteiden teknisen yhdenmukaistamisen ulkopuolelle esim. palvelualalle. Turvallisuusnäkökohtien tarkkaa huomioon ottamista edellyttävillä aloilla, kuten lääkinnällisten laitteiden valmistuksessa ja koneenrakennuksessa, aikaan saatuja saavutuksia voitaisiin epäilyksettä hyödyntää – ja kehittää eteenpäin – muillakin aloilla: kosmetiikkateollisuudessa, koneiden melupäästöissä, työterveydessä ja työturvallisuudessa jne.

Muilla aloilla EU-lainsäädäntöön voitaisiin sisällyttää vähemmän yksityiskohtaisia perusteksteihin kirjattuja säännöksiä, mikä tekisi lainsäädännöstä joustavampaa, kunhan perussäädösten perusteella tunnustetaan komission toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimia entistä nopeammin menettelyin. Komissio esitti huhtikuussa 2004 ehdotuksen, jolla muutettaisiin komission täytäntöönpanovaltaa koskevia sääntöjä.²⁴

Komissio edistää entistä yksinkertaisempaa lainsäädäntää ja lisää tukeaan standardoinnille, joka on osoittanut arvonsa tavaroiden vapaan liikkuvuuden yhteydessä. Kun esimerkiksi puuta koskevia teknisiä eritelmiä varten kehitetään eurooppalaiset standardit, voimassa oleva direktiivi voidaan kumota. Toisena esimerkkinä mainittakoon hyvän laboratoriokäytännön standardit, joiden ansiosta on pystytty panemaan täytäntöön kosmetiikkadirektiivien vaatimukset ilman tarvetta lisäsäädöksiin.

Direktiiveistä asetuksiin

Kuten komissio totesi tiedonannossaan *Parempaa sääntelyä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi*, sopivan sääntelyvaihtoehdon valinnan perustana on oltava huolellinen analyysi. Direktiivien korvaaminen asetuksilla voi tietyissä oloissa edistää yksinkertaistamista, sillä asetuksia voidaan soveltaa välittömästi, ja silloin voidaan varmistaa, että kaikkiin toimijoihin sovelletaan samoja sääntöjä samaan aikaan, ja kiinnittää huomio EU:n sääntöjen konkreettiseen soveltamiseen. Menettelystä koituva hyöty yksinkertaistamiselle tunnustettiin laajalti kuulemisissa, joissa korostettiin, että sillä voitaisiin ehkäistä eroavaisuudet kansallisessa täytäntöönpanossa.

Ottaen huomioon perustamissopimuksen määräykset sekä siihen liitetyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan komissio aikoo jatkossakin

²⁴ KOM(2004) 324 lopullinen, jolla muutetaan asiakirjaa KOM(2002) 719.

tapauskohtaisesti hyödyntää niitä yksinkertaistamismahdollisuuksia, joita direktiivien korvaaminen asetuksilla tarjoaa.

e. Tietotekniikan käytön tehostaminen

Tietotekniikan huomattavaa potentiaalia voitaisiin hyödyntää paremmin. Turvallisilla ja integroiduilla sähköisillä viranomaispalveluilla voidaan huomattavasti vähentää hallintokustannuksia, kun menettelyt nopeutuvat, paperivirrat vähenevät, lain soveltaminen yhtenäistyy ja virheriskit pienenevät.

Yksinkertaistaminen on erityisenä aiheena komission tulevassa sähköisiä viranomaispalveluja koskevassa toimintasuunnitelmassa, joka on määrä käynnistää vuonna 2006 osana i2010-aloitetta.²⁵ Toimenpiteessä hyödynnetään sellaisia suoria kokemuksia ja hyviä toimintamalleja, jotka ovat kouriintuntuvasti tehokkaita ja käyttäjälle mieluisia.

Komissio huolehtii siitä, että EU:n oikeudelliset ja toiminnalliset puitteet pystyvät tukemaan yksinkertaistettua ja paperitonta sääntelyä.

Tarpeen tullen komissio ehdottaa lainsäädäntöön muutoksia, joiden myötä menettelyt mahdollistaisivat modernin välineistön ja teknologian käytön. Tullikoodeksin nykyaikaistamisen valmistelutyöt ovat pitkällä, ja verotuksen alalla on jo vireillä ehdotuksia. Tietoteknisten välineiden käyttöä lisäämällä voitaisiin yksinkertaistaa myös yritysten tilastointivelvollisuuksia.

Komissio tehostaa sähköisiin viranomaispalveluihin liittyviä toimiaan käynnistämällä asiaa koskevan toimintasuunnitelman vuonna 2006. Yhteisön säännöstöä muokataan tarpeen mukaan, jotta modernin tietotekniikan tarjoamat mahdollisuudet saadaan hyödynnettyä kokonaan.

4. TOIMIELINTEN JA JÄSENVALTIOIDEN TUKI

Jotta komissio voisi toteuttaa yhteisen tavoitteen – tarjota eurooppalaisille yrityksille ja kansalaisille parempi sääntely-ympäristö Euroopan kilpailukyvyn parantamiseksi –, kaikkien toimielinten on täydestä sydäimestään tuettava strategiaa ja otettava täysi vastuu omasta osuudestaan sen toteuttamisessa. Siihen tarvitaan paitsi yhteinen menetelmä myös yhteinen suhtautumistapa:

- Komissio käyttää aloiteoikeuttaan ja laatii yksinkertaistamishdotuksia. Paremman säädöskäytännön menettelyjen mukaisesti siihen kuuluvat seikkaperäiset jälkiarvioinnit, perusteelliset sidosryhmien kuulemiset ja eri vaihtoehtojen huolelliset arvioinnit, joilla osoitetaan ehdotettujen toimenpiteiden tuoma lisäarvo kasvun ja työllisyyden hyväksi. Jotta yksinkertaistamiseen liittyvät prioriteetit toteutettaisiin kaikilla aloilla ajallaan, komissio ryhtyy tarvittaviin sisäisiin järjestelyihin seuratakseen edistymistä ja raportoidakseen siitä komission jäsenille.
- Koska lainsäätäjäsapuolten tehtävänä on päättää komission esittämien yksinkertaistamishdotusten hyväksymisestä, on olennaista, että vuonna 2003 solmittu säädöskäytännön parantamista koskeva toimielintenvälinen sopimus pannaan

²⁵ i2010 – kasvua ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta (KOM(2005) 229).

kokonaisuudessaan täytäntöön ja että käytetään kaikkia välineitä, joilla EU:n lainsäädännön yksinkertaistamista näissä puitteissa voidaan edistää. Tässä yhteydessä komissio haluaa palauttaa mieliin Euroopan parlamentin ja neuvoston sitoumuksen parantaa yksinkertaistamiseen liittyviä työskentelymenetelmiä.²⁶ Kaikki kolme toimielintä ovat myös tunnustaneet tarpeen laatia yhtenäinen lähestymistapa vaikutustenarviointiin, ja komissio toivoo, että siitä päästään sopimukseen vuoden loppuun mennessä.

- EU:n yritysten sääntely-ympäristöä voidaan parantaa vain siinä tapauksessa, että EU:n tason toimien rinnalla toteutetaan jäsenvaltioissa yhtä kunnianhimoisia ohjelmia. Toisin kuin laajalti luullaan, yritysten sääntely-ympäristö koostuu pääasiassa kansallisista säännöistä. Yhteisön lainsäädännön päälle tulee kansallisten sääntelijöiden vahvistamia teknisiä lisävaatimuksia, merkintävelvollisuuksia, hyväksyntämenettelyjä ja muita hallinnollisia vaatimuksia. Komissio jatkaa säädöskäytännön parantamista avoimella koordinoitimenettelyllä, joka perustettiin Lissabonin tavoitteissa saavutetun edistymisen seurantaan. Lisäksi komissio tukee yksinkertaistamista tarkastellessaan jäsenvaltioiden toimenpiteitä yhteisön lainsäädännön noudattamiseksi.

5. PÄÄTELMÄT

Aloittaen työohjelmalla, joka perustuu jäsenvaltioilta ja sidosryhmiltä saatuun panokseen, komissio hahmottelee yksinkertaistamisprioriteettinsa seuraavien välineiden avulla:

- eri aloilla tehtävä laaja analyysi lainsäädännön vaikutuksista taloudellisia, ympäristöllisiä ja sosiaalisia näkökohtia myöten
- yksinkertaistamisenettely, jossa säädöksiä kumotaan, kodifoidaan ja laaditaan uudelleen ja täytäntöönpanomenetelmiä vaihdetaan
- lainsäädäntämenettely, jossa asetetaan selvästi etusijalle olennaiset vaatimukset teknisiin eritelmiin nähden, yhteissääntelyn lisääminen sekä tietotekniikan käytön edistäminen ja lisääminen
- tapauskohtaisesti asetusten laajempi käyttö direktiivien asemesta ja tarkastelulausekkeiden käytön lisääminen.

Varmistaakseen, että yksinkertaistamisprioriteetit toteutetaan ajallaan, komissio keventää sisäisiä työskentelymenetelmiään, jotta voidaan seurata yksinkertaistamisprosessia ja ryhtyä jatkotoimiin kattavasti niin hallinnollisella kuin poliittisellakin tasolla. Komissio aikoo jatkossakin kuulla sidosryhmiä säännöllisesti siitä, miten yksinkertaistamisohjelmaa olisi kehitettävä eteenpäin tulevana vuosina.

Koska toimielinten olisi yhdessä sitouduttava yksinkertaistamistoimiin, komissio pyytää Euroopan parlamenttia, neuvostoa, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa ja alueiden komiteaa kommentoimaan tätä tiedonantoa.

²⁶ Vireillä on edelleen 15 lainsäädäntöehdotusta, jotka on annettu vuoden 2003 yksinkertaistamisohjelman mukaisesti.

Kuulemisprosessin tulokset

Jäsenvaltioilta ja keskeisiltä yritysten yhdistyksiltä saatiin yksityiskohtaisia kommentteja, joissa tyypillisesti kuvattiin kohdattuja ongelmia ja ehdotettiin niihin ratkaisuja. Useimmin mainittiin ympäristönsuojelu ja sitten maatalous ja elintarviketurvallisuus, yhtiöoikeus, liikenne ja kuluttajapolitiikka.

Meneillään olevasta Internet-kuulemisesta tehty alustava analyysi osoittaa, että merkittävä osa kommentteista liittyi kansallisten tai paikallisten sääntöjen aiheuttamaan byrokratiaan eikä niinkään EU-lainsäädäntöön. Useimmin esiin nostetut ongelmat ovat liittyneet verotukseen ja työsuhteisiin, joiden yhteydessä merkittävimmissä asemassa on kansallinen lainsäädäntö.

Jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kommentteista kummunneet yksinkertaistamistarpeet voidaan jakaa viiteen laajaan ryhmään seuraavasti:

- **Lainsäädännöstä on tehtävä selkeämpää ja ymmärrettävämpää.** Monissa kommentteissa valiteltiin epäselviä tai puutteellisia käsitteitä, määritelmiä tai säännöksiä. Monitulkintaisuus luo oikeudellista epävarmuutta ja aiheuttaa poikkeamia siinä, miten jäsenvaltiot saattavat EU:n direktiivit osaksi lainsäädäntöään, mikä taas vääristää kilpailua ja sirpaloittaa sisämarkkinoita. Joissakin tästä aiheesta annetuissa kommentteissa tähdennettiin, että lisäämällä asetusten käyttöä direktiivien asemesta voitaisiin vähentää virheitä ja eroja säädösten soveltamisessa kansallisella tasolla. Monissa kommentteissa korostettiin myös tarvetta jatkaa yhteisön lainsäädännön konsolidointia ja kodifointia sen käytettävyyden ja ymmärrettävyyden parantamiseksi.
- **Sääntelypuutteita on ajantasaistettava ja modernisoitava.** Sidosryhmät mainitsivat joukon säädöstekstejä, joissa on sellaisia määritelmiä tai menettelyjä, jotka eivät enää vastaa teknistä, taloudellista ja toimialoilla vallitsevaa todellisuutta. Lisäksi jotkin menettelyt vaikuttivat turhan työläiltä tai hitailta. Sidosryhmiltä saatiin myös esimerkkejä säädöksistä, jotka ovat pitkälti menettäneet asiallisen merkityksensä, kun yhteisön lainsäädännön muut osat ovat kehittyneet, perustamissopimukseen on tehty muutoksia tai kun kansainväliset säännöt ovat muuttuneet. Eräiden säännösten katsottiin vielä epäonnistuneen tavoitteittensa saavuttamisessa, minkä johdosta ehdotettiin vastaavia muutoksia toimintamalliin.
- **Hallinnollisia kustannuksia on vähennettävä.**²⁷ Monissa kommentteissa tuotiin esiin kankeat, tarpeettoman mutkikkaat ja liian byrokraattiset menettelyt, jotka haittaavat etenkin pk-yrityksiä, joilla ei ole tarvittavia henkilöresursseja. Useissa niin yrityksiltä kuin viranomaisilta saaduissa kommentteissa puututtiin raportointi- ja tilastointivaatimusten laatimistiheyteen ja päällekkäisyyteen samoin kuin siihen yksityiskohtaisuuteen, jota niiden noudattaminen vaatii.

²⁷

Hallinnollisilla kustannuksilla tarkoitetaan yrityksille, vapaaehtoistoimijoille, viranomaisille ja kansalaisille koituvia kustannuksia siitä, että nämä täyttävät lakisääteiset velvollisuutensa toimittamalla toiminnastaan tai tuotannostaan tietoja viranomaisille tai yksityisille tahoille. Tiedot on ymmärrettävä laajasti: niihin sisältyvät kustannuksineen mm. merkinnät, raportointi, seuranta ja arvioinnit, joita tarvitaan tietojen tuottamiseen ja rekisteröintiin.

- **Lainsäädännön johdonmukaisuutta on tehostettava.** Jotkut vastaajat kommentoivat päällekkäisyyksiä, riittämätöntä koordinointia tai mahdollisia epäjohdonmukaisuuksia EU-säädösten välillä. Sidosryhmiltä saatiin konkreettisia esimerkkejä tapauksista, joissa niiden mukaan ei ole huolehdittu säädösten keskinäisestä johdonmukaisuudesta samalla politiikanalalla tai alojen välillä.
- **Lainsäädännön suhteellisuutta on parannettava.** Useiden vastaajien mielestä tietyt säännökset ovat liian määrääviä, epäsuhteisia ja liian kalliita tavoitteisiinsa nähden. Tämä on huolenaiheista todennäköisesti pisimmälle menevä ja samalla vaikein ratkaista, koska kyse on säädösten asiasisällöstä, josta lainsäätäjä on eri näkökohtia punnittuaan päättänyt ennen säädöksen hyväksymistä. Näitä seikkoja voidaan arvioida ainoastaan tapaus tapaukselta ottaen huomioon kaikki yksityisen sektorin ja yleiset edut.

Muokattava yksinkertaistamisohjelma

Ohjelmassa käsitellään alakohtaista ja laaja-alaista lainsäädäntöä, jota on katsottu voitavan yksinkertaistaa niin, että teollisuuden kilpailukyky hyötyisi siitä. Ohjelmaa laadittaessa on kuultu sekä jäsenvaltioita että sidosryhmiä.

Seuraavassa luettelossa ovat mukana ne alakohtaiset prioriteetit (jätteet, autonvalmistus ja rakennusala), jotka komissio täsmensi säädöskäytännön parantamisesta antamassaan tiedonannossa, mutta siihen ovat vaikuttaneet myös tulokset laajoista jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien kuulemisista.

Mukana oleviin aloihin lukeutuvat maatalous ja elintarvikeala, valmistusteollisuudesta mm. kosmetiikka, lääketeollisuus ja painelaitteiden valmistus sekä palveluala. Lisäksi ohjelmassa tarkastellaan sääntelyä aloilla, joilla on vaikutusta yli sektorirajojen: yhtiöoikeutta, immateriaalioikeuksia, verotusta, tullia ja tilastoja.

(*) = neuvoston 25.11.2004 vahvistamassa luettelossa mainittu ensisijainen toimi

Toimiala	Toiminta-lohko	Väline	Toiminta
2005			
Kaikki alat	Yritystilastot	Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 58/97, annettu 20.12.1996, yritystoiminnan rakennetilastoista *	Laaditaan uudelleen.

	Työntekijöiden vapaa liikkuvuus	Neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72, annettu 21.3.1972, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä	Tarkistetaan: korvataan asetus (ETY) N:o 574/72 uudella täytäntöönpanoasetuksella, mikä tekee menettelyistä helpommat EU:n kansalaisille ja jäsenvaltioiden viranomaisille.
	Työterveys ja työturvallisuus	Neuvoston direktiivi 89/391/ETY, annettu 12.6.1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä sekä 19 muuta työterveys- ja työturvallisuusdirektiiviä, joita olisi tarkistettava jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksien osalta	Muutetaan sääntelymallia yhdenmukaistamalla raportointijaksot ja mahdollisesti korvaamalla useat raportit yhdellä, kaikki näkökohdat kattavalla raportilla (työmarkkinaosapuolten kuuleminen käynnissä).
Maatalous ja elintarvike-teollisuus	Luonnonmukainen viljely	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2092/91, annettu 24.6.1991, maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa	Laaditaan uudelleen: määritellään luonnonmukaisen viljelyn perusperiaatteet, vältetään turhan yksityiskohtainen sääntely EU:n tasolla, varmistetaan markkinoiden toimivuus ja luodaan pysyvä järjestely tuontia varten.
	Kasvien terveys	Neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14.6.1966, rehukasvien siementen pitämisestä kaupan Neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14.6.1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan Neuvoston direktiivi 2002/54/EY, annettu 13.6.2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13.6.2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13.6.2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan	Laaditaan uudelleen: yksinkertaistetaan sääntöjä, jotka koskevat väliaikaisia lupia pitää kaupan siemeniä, jotka eivät täytä vähimmäisitävyysvaatimuksia. Nopeutetaan vastaamista tilapäisiin puutteisiin siementen tarjonnassa: jäsenvaltioille selkeät säännöt, joilla korvataan komiteamenettelyllä annetut tilapäispoikkeukset.

	Laatupolitiikka	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92, annettu 14.7.1992, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta	Tarkistetaan: tehostetaan rekisteröintiä yksinkertaistamalla menettelyjä, parantamalla johdonmukaisuutta ja selkeyttämällä eri osapuolten tehtävänjakoa.
		Neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/92, annettu 14.7.1992, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista	Laaditaan uudelleen: yksinkertaistetaan menettelyjä ja parannetaan rekisteröintimenettelyä.
	Säteilysuojelu	Komission asetus (EY) N:o 1661/1999, annettu 27.7.1999, yksityiskohtaisista säännöistä kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 737/90 soveltamiseksi	Laaditaan uudelleen: erityisesti poistetaan asetuksen liite III (luettelo tullitoimipaikoista, joissa liitteessä I mainittuja tuotteita saa luovuttaa vapaaseen liikkeeseen Euroopan yhteisön alueella).
	Sokeri	Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001, annettu 19.6.2001, sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä	Tarkistetaan sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä kansainvälisten velvoitteiden noudattamiseksi ja kilpailukyvyn parantamiseksi, otetaan käyttöön väliaikainen rahasto alan uudelleenjärjestelyä varten ja sisällytetään sokerijuurikkaanviljelijöille myönnettävä tuki yhden maksun järjestelmään.
Valmistus-teollisuus	Lääketeollisuus	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004, annettu 31.3.2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta	Uusi asetus, jolla tuetaan pk-yrityksiä keskitetyssä menettelyssä: tarjotaan pk-yrityksille yhden luukun palvelupiste EMEAssa ja täsmennetään olosuhteet, joissa pk-yrityksiltä perittäviä maksuja voidaan pienentää tai lykätä.

Rahoitus- palvelut	Rajojen yli suoritettavat tilisiirrot	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/5/ETY, annettu 27.1.1997, rajojen yli suoritettavista tilisiirroista	Laaditaan uudelleen (uusi ehdotus direktiiviksi, jolla kumotaan nykyinen direktiivi ja kolme suositusta).
Kuljetus- palvelut	Lentoliikenne	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2299/89, annettu 24.7.1989, tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä Neuvoston asetus (EY) N:o 3089/93, annettu 29.10.1993, tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2299/89 muuttamisesta. Neuvoston asetus (EY) N:o 323/1999, annettu 8.2.1999, tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2299/89 muuttamisesta	Kumotaan kaikki kolme asetusta, koska niiden perustana ollut riski määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä on poistunut. Kilpailu on nykyisin suurempaa, joten tämän lainsäädännön kumoaminen tehostaa markkinoiden toimintaa.
	Meriliikenne	Neuvoston direktiivi 95/21/EY, annettu 19.6.1995, alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta)	Perusdirektiivi ja viisi muutosdirektiiviä laaditaan uudelleen: perustetaan uusi tietotekninen tietojärjestelmä ja muutetaan raportointivaatimuksia vastaavasti.

		Neuvoston direktiivi 94/57/EY, annettu 22.11.1994, alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista	Perusdirektiivi ja kolme muutosdirektiiviä laaditaan uudelleen sääntelyn selkeyttämiseksi ja täytäntöönpanon tehostamiseksi.
--	--	---	--

2006			
Kaikki alat	Yhtiöoikeus	Ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY, annettu 9.3.1968, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi Kolmas neuvoston direktiivi 78/855/ETY, annettu 9.10.1978, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden sulautumisesta Kuudes neuvoston direktiivi 82/891/ETY, annettu 17.12.1982, 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden jakautumisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/.../EY pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista [kymmenes yhtiöoikeusdirektiivi – odottaa muodollista hyväksymistä] Yhdestoista neuvoston direktiivi 89/666/ETY,	Kodifioidaan tai laaditaan uudelleen (riippuu meneillään olevan tarkastelun – jossa kuullaan sidosryhmiä – tuloksista).

		annettu 21.12.1989, julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä Kahdestoista neuvoston yhtiöoikeudellinen direktiivi 89/667/ETY, annettu 21.12.1989, yhdenmiehen rajavastuuyhtiöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/58/EY, annettu 15.7.2003, neuvoston direktiivin 68/151/ETY muuttamisesta yhtiömuodoltaan tietynlaisia yhtiöitä koskevien julkistamisvaatimusten osalta	
	Tekijänoikeus	Neuvoston direktiivi 91/250/ETY, annettu 14.5.1991, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta Neuvoston direktiivi 92/100/ETY, annettu 19.11.1992, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla Neuvoston direktiivi 93/83/ETY, annettu 27.9.1993, tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta Neuvoston direktiivi 93/98/ETY, annettu 29.10.1993, tekijänoikeuden ja tiettyjen	Laaditaan uudelleen: parannetaan oikeudellisten puitteiden johdonmukaisuutta ja toimivuutta sekä mukautetaan ne uusiin digitaalisluonteisiin haasteisiin.

		lähioikeuksien suojan voimassaoloajan yhdenmukaistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11.3.1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22.5.2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa	
	Tullikoodeksi	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12.10.1992, yhteisön tullikoodeksista Neuvoston asetus (ETY) N:o 918/83, annettu 28.3.1983, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta Neuvoston asetus (EY) N:o 82/2001, annettu 5.12.2000, ”peräisin olevien tuotteiden” (”alkuperä tuotteet”) käsitteen määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä yhteisön tullialueen ja Ceutan ja Melillan välisessä kaupassa Neuvoston asetus (ETY) N:o 3925/91, annettu 19.12.1991, yhteisön sisäisen lentomatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin sekä yhteisön sisäisen merimatkan suorittavien henkilöiden matkatavaroihin kohdistuvien tarkastusten ja	Tullikoodeksi laaditaan uudelleen ja nykyaikaistetaan uudella asetuksella. Sähköisiä tullipalveluja koskevan aloitteen yhteydessä luodaan modernisoidusta tullikoodeksista oikeudellinen perusta sähköiselle tiedonvaihdolle kaikkien tullitoimintaan osallistuvien tahojen kesken (kauppiaat, jäsenvaltioiden tulliviranomaiset, rajaviranomaiset, kuten poliisi ja eläinlääkintäviranomaiset). Helpotetaan kansainvälistä kauppaa kevennetyillä ja yksinkertaistetuilla tullimenettelyillä ja -säännöillä, automatisoiduilla toisiinsa kytketyillä tullijärjestelmillä sekä tavaroiden liikkumiseen yhteisön rajojen yli osallistuvien kaikkien viranomaisten ja muiden tahojen tiiviillä yhteistyöllä.

		muodollisuuksien lakkauttamisesta Neuvoston asetus (EY) N:o 1207/2001, annettu 11.6.2001, Euroopan yhteisön ja tiettyjen maiden välistä etuuskohteluun oikeutettua kauppaa koskevissa säännöksissä vahvistetusta menettelystä EUR.1-tavaratodistusten antamisen, kauppalaskuilmoitusten ja EUR.2-lomakkeiden laatimisen ja tiettyjen valtuutetun viejän lupien antamisen helpottamiseksi sekä asetuksen (ETY) N:o 3351/83 kumoamisesta	
	Tullisäännöt	Alkuperäsäännöt (perustuvat yhteisön tullikoodeksiin)	Laaditaan uudelleen alkuperäsäännösten yksinkertaistamiseksi.
	Ympäristö (jätteet)	Neuvoston direktiivi 75/442/ETY, annettu 15.7.1975, jätteistä Neuvoston direktiivi 91/156/ETY, annettu 18.3.1991, jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta Neuvoston direktiivi 91/689/ETY, annettu 12.12.1991, vaarallisista jätteistä	Tarkistetaan osana <i>jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa</i> .
		Neuvoston direktiivi 75/439/ETY, annettu 16.6.1975, jäteöljyhuollosta.	Kumotaan osana <i>jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa</i> .
	Työterveys ja työturvallisuus	Neuvoston direktiivi 89/655/ETY, annettu 30.11.1989, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista (toinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa	Kodifioidaan.

		tarkoitettu erityisdirektiivi) Neuvoston direktiivi 95/63/EY, annettu 5.12.1995, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 89/655/ETY muuttamisesta (toinen direktiivin 89/391/ETY tarkoittama erityisdirektiivi) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/45/EY, annettu 27.6.2001, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 89/655/ETY (toinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) muuttamisesta	
		Neuvoston direktiivi 83/477/ETY, annettu 19.9.1983, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä (toinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi) Neuvoston direktiivi 91/382/ETY, annettu 25.6.1991, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annetun direktiivin 83/477/ETY (toinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi) muuttamisesta Neuvoston direktiivi 98/24/EY, annettu 7.4.1998,	Kodifioidaan.

		työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/18/EY, annettu 27.3.2003, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 83/477/ETY muuttamisesta	
	Teollinen omaisuus	Neuvoston asetus (EY) N:o 40/94, annettu 20.12.1993, yhteisön tavaramerkistä, ja sitä muuttavat asetukset (EY) N:o 3288/94, (EY) N:o 1653/2003, (EY) N:o 807/2003, (EY) N:o 1992/2003 ja (EY) N:o 422/2004	Kodifioidaan.
	Maksukyvyttömyys	Neuvoston direktiivi 80/987/ETY, annettu 20.10.1980, työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/74/EY, annettu 23.9.2002, työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY muuttamisesta	Kodifioidaan.
	Julkiset hankinnat	Neuvoston direktiivi 71/304/ETY, annettu 26.7.1971, julkisia rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien palvelujen tarjoamista koskevien rajoitusten poistamisesta sekä julkisia	Kumotaan (odotetaan käynnissä olevan uudelleentarkastelun tuloksia).

		rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisestä kauppaedustajan tai sivuliikkeiden välityksellä toimivien urakoitsijoiden kanssa	
		Komission direktiivi 2001/78/EY, annettu 13.9.2001, neuvoston direktiivin 93/36/ETY liitteen IV, neuvoston direktiivin 93/37/ETY liitteiden IV, V ja VI, neuvoston direktiivin 92/50/ETY liitteiden III ja IV, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivillä 97/52/EY, sekä neuvoston direktiivin 93/38/ETY liitteiden XII–XV, XVII ja XVIII, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/4/EY, muuttamiseksi (vakiolomakkeiden käyttöä hankintailmoituksissa koskeva direktiivi)	Laaditaan uudelleen ja korvataan asetuksella.
		Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2195/2002, annettu 5.11.2002, yhteisestä hankintasanastosta (CPV).	Päivitetään ja nykyaikaistetaan yhteinen hankintasanasto ja tehdään siitä täysin sähköisissä hankintamenettelyissä käytettävä väline.
		Neuvoston direktiivi 89/665/ETY, annettu 21.12.1989, julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta Neuvoston direktiivi 92/13/ETY, annettu 25.2.1992, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden	Todennäköisesti yksinkertaistetaan meneillään olevan uudelleentarkastelun tuloksena.

		hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta	
	Säänneltyt ammatit	Neuvoston direktiivi 74/556/ETY, annettu 4.6.1974, myrkyllisiin tuotteisiin, niiden maahantuontiin ja jakeluun sekä tällaisten tuotteiden ammattimaiseen käyttöön liittyvään toimintaan, mukaan lukien välittäjien toiminta, sovellettavista, siirtymätoimenpiteitä koskevista yksityiskohtaisista säännöksistä Neuvoston direktiivi 74/557/ETY, annettu 4.6.1974, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta itsenäisten ammatinharjoittajien ja välittäjien toiminnassa myrkyllisten tuotteiden kaupassa ja jakelussa	Kumotaan (odotetaan käynnissä olevan uudelleentarkastelun tuloksia).
	Valtiontuki	Komission asetus (EY) N:o 68/2001, annettu 12.1.2001, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukeen Komission asetus (EY) N:o 363/2004, annettu 25.2.2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 68/2001 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 70/2001, annettu 12.1.2001, Euroopan yhteisön	Komission asetus EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta aluetukeen, pk-yrityksiin, tutkimus- ja kehitystyöhön, ympäristötukeen, työllisyyteen ja koulutukseen. Neljä voimassa olevaa säädöstä (muutettuina) laaditaan uudelleen ja konsolidoidaan yhdeksi ryhmäpoikkeussäädökseksi, johon sisällytetään kaksi uutta näkökohtaa (alue- ja ympäristötuki), jolloin ei tarvitse antaa kahta uutta säädöstä. Ryhmäpoikkeuksesta säädetään komission asetuksella, ja kyse on menettelyihin liittyvästä

		perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen Komission asetus (EY) N:o 364/2004, annettu 25.2.2004, komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan tukea tutkimus- ja kehitystyöhön Komission asetus (EY) N:o 2204/2002, annettu 12.12.2002, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen Oikaisu komission asetukseen (EY) N:o 2204/2002, annettu 12.12.2002, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen (EYVL L 337, 13.12.2002)	toimenpiteestä, jolla vapautetaan tiettyntyyppiset, 87 artiklan 3 kohdan säännösten mukaiset tuet 87 artiklan 1 kohdan mukaisesta ennakkoilmoitusvaatimuksesta.
	Verotus	Neuvoston direktiivi 69/335/ETY, annettu 17.7.1969, pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17.5.1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen	Laaditaan uudelleen: yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan yhteisön nykyistä säädöskehystä, joka liittyy pääoman hankinnasta suoritettaviin välillisiin veroihin, ja säädetään pääomanhankintaveron asteittaisesta poistamisesta. Tarkistetaan: 1) rahoituspalveluihin – vakuutukset mukaan luettuina – liittyvät alv-säännökset: nykyaikaistetaan voimassa olevat vanhentuneet säännöt, jotka haittaavat EU:n

		määräytymisperuste	rahoituspalvelualan (pankit, finanssiryhmät) tehokasta toimintaa. 2) viranomaisten alv-kohtelu ja tiettyjä yleishyödyllisiä toimia koskevat poikkeukset: pyritään luomaan entistä yhtenäisempi ja neutraalimpi alv-järjestelmä ja yhtäläiset toimintaedellytykset EU:ssa toimiville julkisille ja yksityisille tahoille.
		Neuvoston direktiivi 92/12/ETY, annettu 25.2.1992, valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta	Laaditaan uudelleen: yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan vaatimuksia ja tietokoneistetaan menettelyt.
	Kauppatilastot	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23.7.1987, tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista (yhdistetty nimikkeistö)	Yksinkertaistetaan: vähennetään alanimikkeiden määrää arvioimalla uudelleen yksityiskohtaisten tilastotietojen tarve ja pyritään keventämään talouden toimijoiden tilastollista raportointia.
Maatalous ja elintarviketeollisuus	Yhteiset markkinajärjestelyt	Neuvoston asetus (EY) N:o 1786/2003, annettu 29.9.2003, kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 1785/2003, annettu 29.9.2003, riisin yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 1784/2003, annettu 29.9.2003, viljan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 2529/2001, annettu 19.12.2001, lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä	Käynnistetään vaiheittainen menettely, jossa voimassa olevat 21 alakohtaista yhteistä markkinajärjestelyä laaditaan uudelleen ja kodifioidaan yhdeksi laaja-alaiseksi yhteistä markkinajärjestelyä koskevaksi säädökseksi.

		Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001, annettu 19.6.2001, sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 1673/2000, annettu 27.7.2000, kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17.5.1999, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 1255/1999, annettu 17.5.1999, maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999, annettu 17.5.1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 2201/96, annettu 28.10.1996, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96, annettu 28.10.1996, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 404/93, annettu 13.2.1993, banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 2075/92, annettu 30.6.1992, raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä	
--	--	--	--

		Neuvoston asetus (ETY) N:o 2777/75, annettu 29.10.1975, siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 2771/75, annettu 29.10.1975, muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 2759/75, annettu 29.10.1975, sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 2358/71, annettu 26.10.1971, siemenalan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 1696/71, annettu 26.7.1971, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 827/68, annettu 28.6.1968, tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ("Solde-asetus") Neuvoston asetus (ETY) N:o 234/68, annettu 27.2.1968, elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta Neuvoston asetus (EY) N:o 865/2004, annettu 29.4.2004, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä ja	
--	--	--	--

		asetuksen (ETY) N:o 827/68 muuttamisesta	
	Munien kaupan pitämisen vaatimukset	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1907/90, annettu 26.6.1990, tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista	Laaditaan uudelleen: helpotetaan munien kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista kuluttajien, tuottajien, kauppiaiden ja viranomaisten eduksi.
	Energiakasvit	Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29.9.2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta	Tarkistetaan tukijärjestelmäsäännöksiä (90 artikla).
	Elintarvikkeet	Neuvoston direktiivi 89/107/ETY, annettu 21.12.1988, elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/35/EY, annettu 30.6.1994, elintarvikkeissa käytettäväksi tarkoitetuista makeutusaineista; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/36/EY, annettu 30.6.1994, elintarvikkeissa käytettäväksi tarkoitetuista väriaineista; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/2/EY, annettu 20.2.1995, elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista	Laaditaan nykyinen elintarvikelisiäine-lainsäädäntö uudelleen yhdeksi säädökseksi sekä ajantasaistetaan arviointi- ja hyväksyntämenettelyt (Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen EFSA, komiteamenettely). Korvataan direktiivi yhdellä asetuksella. Tehokkaampien arviointi- ja hyväksyntämenettelyjen ansiosta päätöksenteko nopeutuu ja uusia lisäaineita saadaan tuotteiden valmistajien ja kuluttajien ulottuville entistä nopeammin. Elintarvikelisiäaineiden hyväksynnästä säädetään tätä nykyä kolmessa eri direktiivissä (väriaineet,

			makeutusaineet, muut lisäaineet), joista osaa on muutettu useaan otteeseen. Kun hyväksyntämenettelyt ja nykyisen puitedirektiivin säännökset kootaan yhteen asetukseen, lisäainelainsäädäntö pysyy tiiviinä ja helpompana eri osapuolten lukea. Arviointi- ja hyväksyntämenettely on kehitetty yhdessä elintarvikkeiden aromiaineisiin sovellettavan menettelyn kanssa.
		Neuvoston direktiivi 88/388/ETY, annettu 22.6.1988, elintarvikkeissa sallittuja aromeja ja niiden valmistusaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2232/96, annettu 28.10.1996, elintarvikkeissa käytettyjä tai käytettäväksi tarkoitettuja aromiaineita koskevan yhteisön menettelyn määrittämisestä	Laaditaan uudelleen: nykyinen aromiaineita koskeva lainsäädäntö modernisoidaan ja mukautetaan tekniikan ja tieteen kehitykseen, vahvistetaan selkeät arviointi- ja hyväksyntämenettelyt (EFSA, komiteamenettely). Uudet puitteet antavat eurooppalaiselle teollisuudelle mahdollisuuden kehittää tehokkaammin uusia aromiaineita ja sovelluksia. Niissä täsmennetään, milloin aromiaine on arvioitava ja milloin ei ja millä edellytyksillä aromiainetta voidaan kutsua luontaiseksi. Hyväksyntämenettelyä selkeytetään. Korvataan asetuksella.
	Hedelmät ja vihannekset (tuoreet ja jalostetut)	Neuvoston asetus (EY) N:o 2201/96, annettu 28.10.1996, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä Neuvoston asetus (EY) N:o 2202/96, annettu 28.10.1996, tiettyjen sitrushedelmien tuottajien	Tarkistetaan: parannetaan hedelmä- ja vihannesjalostealan kilpailukykyä sekä markkinoita ohjaavia välineitä, vähennetään kaupan vääristymiä ja kumotaan vanhentuneita säädöksiä.

	tukijärjestelmästä	
Kasvinsuojeluaineet	Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15.7.1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta	Laaditaan uudelleen; korvataan direktiivi asetuksella. Tarkoituksena on jatkaa kasvinsuojeluaineiden hyväksyntämenettelyjen yhdenmukaistamista, määritellä elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtävät aktiivisten aineiden arvioinnissa sekä tarkistaa tietosuoja sääntöjä. Näin pyritään ottamaan tasapuolisesti huomioon tutkimustoiminnan ja geneeristen yritysten edut. Tehostamalla arviointi- ja hyväksyntämenetelmiä vältetään päällekkäinen työ, nopeutetaan päätöksentekoa ja varmistetaan kasvinsuojelutuotteiden yhdenmukaisempi saatavuus yhteisössä. Uudessa asetuksessa säädetään lisäksi, ettei hyväksynnän peruuttaminen eikä vapaan kauden päättymisen vaikutus kasvinsuojeluaineen normaaliin käyttöaikaan. Direktiiviä on muutettu jo yli 50 kertaa. Tarkoituksena on koota kaikki muutokset vähäiseen määrään täytäntöönpanoasetuksia tai liitteitä.
Perunatärkkelys	Neuvoston asetus (EY) N:o 1868/94, annettu 27.7.1994, perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä	Korvataan nykyinen perunatärkkelysjärjestely uudella asetuksella, jota sovelletaan markkinointivuodesta 2007/2008.
Valtiontukisäännöt	Komission asetus (EY) N:o 1/2004, annettu 23.12.2003, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden	Laaditaan uudelleen: voimassa olevat seitsemän valtiontukeen liittyvää tekstiä vähennetään kolmeen eli poikkeusasetukseen, yhteen

		tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen Yhteisön suuntaviivat maatalousalan valtiontuesta (EYVL C 28, 1.2.2000) Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen ja tiettyjen liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden mainontaan (EYVL C 252, 12.9.2001) TSE-testien, kuolleiden eläinten ja teurasjätteiden vuoksi myönnettäviä valtiontukia koskevat yhteisön suuntaviivat (EYVL C 324, 24.12.2002) Komission asetus (EY) N:o 1860/2004, annettu 6.10.2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalailla Komission tiedonanto valtiontuista: maataloudelle myönnettävät lyhytaikaiset korkotukilainat (käyttöluotot) (EYVL C 44, 16.2.1996) Komission tiedonanto tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön puitteiden muuttamisesta (vain maataloutta koskeva osa) (EYVL C 48, 13.2.1998)	ohjepakettiin sekä vähämerkityksistä tukea koskevaan asetukseen.
	Viini	Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17.5.1999, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä	Laaditaan uudelleen: parannetaan alan kilpailu- ja toimintakykyä, viinimarkkinoiden seurantaa

			ja hallintaa sekä kysynnän ja tarjonnan tasapainoa niin laadullisesti kuin määrällisestikin.
	Säteilysuojelu	Neuvoston asetus (Euratom) N:o 3954/87, annettu 22.12.1987, elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen, muutettuna seuraavilla: - neuvoston asetus (Euratom) N:o 2218/89, annettu 18.7.1989, neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 3954/87 muuttamisesta - komission asetus (Euratom) N:o 770/90, annettu 29.3.1990, radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen vahvistamisesta rehuissa ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen - komission asetus (Euratom) N:o 944/89, annettu 12.4.1989, radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen vahvistamisesta vähemmän käytetyille elintarvikkeille ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen	Kodifioidaan.
		Neuvoston asetus (ETY) N:o 737/90, annettu 22.3.1990, kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen Neuvoston asetus (EY) N:o 616/2000, annettu	Kodifioidaan.

		20.3.2000, kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen annetun asetuksen (ETY) N:o 737/90 muuttamisesta	
Valmistusteollisuus	Lääketeollisuus	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2377/90, annettu 26.6.1990, yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa	Laaditaan uudelleen: – vähennetään aineluetteloiden määrää – lisätään arviointimenettelyn avoimuutta – varmistetaan kansainvälisen kaupan vaatimusten noudattaminen. Huolehditaan kannustinten avulla siitä, että eläinlääkkeitä on saatavilla elintarviketuotantoon pidettäviä eläimiä varten, ja varmistetaan yhtenäisyys samaan aikaan tarkistettavana olevan, eläinperäisten elintarvikkeiden jäämävalvontaa koskevan lainsäädännön kanssa.
	Puu	Neuvoston direktiivi 68/89/ETY, annettu 23.1.1968, raakapuun luokitusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä	Kumotaan.
Rahoituspalvelut	Vakuutusala	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5.11.2002, henkivakuutuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY, annettu 27.10.1998, vakuutusyhtymäryhmään kuuluvien vakuutusyhtymien lisävalvonnasta Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY,	Laaditaan asiaan liittyvät vakuutusdirektiivit uudelleen yhdeksi säädökseksi Solvenssi II -hankkeen yhteydessä.

		annettu 24.7.1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta Neuvoston direktiivi 76/580/ETY, annettu 29.6.1976, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta Neuvoston direktiivi 84/641/ETY, annettu 10.12.1984, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin (73/239/ETY) muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta Neuvoston direktiivi 87/343/ETY, annettu 22.6.1987, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta luotto- ja takausvakuutuksen osalta Neuvoston direktiivi 87/344/ETY, annettu 22.6.1987, oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten	
--	--	--	--

		yhteensovittamisesta Toinen neuvoston direktiivi 88/357/ETY, annettu 22.6.1988, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta Neuvoston direktiivi 90/618/ETY, annettu 8.11.1990, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annettujen direktiivin 73/239/ETY ja direktiivin 88/357/ETY muuttamisesta erityisesti moottoriajoneuvojen vastuuvakuutuksen osalta Neuvoston direktiivi 92/49/ETY, annettu 18.6.1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/12/EY, annettu 5.3.2002, neuvoston direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta henkivakuutusyrityksiä koskevien solvenssimarginaalivaatimusten osalta Neuvoston direktiivi 73/240/ETY, annettu	
--	--	---	--

		24.7.1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta Neuvoston direktiivi 78/473/ETY, annettu 30.5.1978, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta	
	Liikennevakuutus	Neuvoston direktiivi 72/166/ETY, annettu 24.4.1972, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla: – neuvoston direktiivi 72/430/ETY, annettu 19.12.1972, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä huhtikuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY muuttamisesta – toinen neuvoston direktiivi 84/5/ETY, annettu 30.12.1983, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä	Laaditaan uudelleen yhdeksi direktiiviksi (jolla korvataan kuusi direktiiviä).

		– kolmas neuvoston direktiivi 90/232/ETY, annettu 14.5.1990, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/26/EY, annettu 16.5.2000, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (neljäs liikennevakuutusdirektiivi) – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/14/EY, annettu 11.5.2005, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien neuvoston direktiivien 72/166/ETY, 84/5/ETY, 88/357/ETY ja 90/232/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EY muuttamisesta	
	Arvopaperit	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/ETY, annettu 19.5.1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä	Direktiivistä tehdään jälkiarviointi. Komissio antaa arviointiraportin vuoden 2005 lopussa tai vuoden 2006 alussa.
		A. Keskeiset kodifioitavina olevat, erityisesti yhteissijoitusyrityksiä/investointirahastoja	Kodifioidaan yhdeksi direktiiviksi yhteissijoitusyrityksiä koskeva lainsäädäntö:

	koskevat yhteisön säädökset: Neuvoston direktiivi 85/611/ETY, annettu 20.12.1985, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta Neuvoston direktiivi 88/220/ETY, annettu 22.3.1988, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta tiettyjen yhteissijoitusyritysten sijoituspolitiikkaa koskevien säännösten osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/107/EY, annettu 21.1.2002, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta rahastoyhtiöiden ja yksinkertaistettujen tarjousesitteiden sääntelemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/108/EY, annettu 21.1.2002, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia	– 4 keskeistä erityisesti yhteissijoitusyrityksiä/investointirahastoja koskevaa yhteisön säädöstä ja – 3 muuta tuotteisiin tai palveluihin yleisesti sovellettavaa säädöstä, jotka otetaan mukaan kodifioituun versioon.
--	--	---

		yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta yhteissijoitusyritysten sijoitusten osalta B. Muutokset muista, tuotteisiin tai palveluihin yleisesti sovellettavista säädöksistä, jotka otetaan mukaan kodifioituun versioon: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/26/EY, annettu 29.6.1995, luottolaitosalan direktiivien 77/780/ETY ja 89/646/ETY, vahinkovakuutusalan direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY, henkivakuutusalan direktiivien 79/267/ETY ja 92/96/ETY, sijoituspalveluyritysten alan direktiivin 93/22/ETY sekä arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritysten) alan direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21.4.2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta	
--	--	---	--

		Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9.3.2005, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi	
Kuljetuspalvelut	Lentoliikenne	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2407/92, annettu 23.7.1992, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista Neuvoston asetus (ETY) N:o 2408/92, annettu 23.7.1992, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille Neuvoston asetus (ETY) N:o 2409/92, annettu 23.7.1992, lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista	Laaditaan uudelleen: parannetaan ymmärrettävyyttä ja poistetaan monitulkintaisuudet ja vanhentuneet säännökset.
	Meriliikenne	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/25/EY, annettu 4.4.2001, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta	Kodifioidaan.
	Rautatieliikenne	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 881/2004, annettu 29.4.2004, Euroopan rautatieviraston perustamisesta (virastoasetus) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY, annettu 29.4.2004, yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin	Säädöksiä muutetaan: yksinkertaistetaan rautatieyritysten ja alan teollisuuden sertifiointimenettelyä. Sitä varten laajennetaan Euroopan rautatieviraston toimivaltuuksia.

		95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (rautatieturvallisuusedirektiivi)	
	Maantieliikenne	Neuvoston direktiivi 96/96/EY, annettu 20.12.1996, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä	Perussäädös neljine tekniikan kehitykseen mukauttavine komission direktiiveineen kodifioidaan ja mahdollisesti yksinkertaistetaan (odotetaan tuloksia vuoden 2006 loppuun mennessä valmistuvasta selvityksestä).
		Neuvoston direktiivi 96/26/EY, annettu 29.4.1996, maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi	Laaditaan uudelleen – mukana menetelmien yksinkertaistaminen.
		Komission suositus sääntöjen noudattamisen valvonnasta tieliikenneturvallisuuden alalla (6.4.2004, 2004/345/EY)	Yksinkertaistetaan raportointivaatimuksia (väline: kansallisten edustajien muodostama työryhmä) ja vältetään täydentävien säädösten antaminen. Työ on käynnissä.
	Vaarallisten aineiden kuljetus	Neuvoston direktiivi 94/55/EY, annettu 21.11.1994, vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä	Laaditaan uudelleen: annetaan uusi direktiivi tai asetus sekä keskeytetään liitteiden kääntäminen kaikille yhteisön kielille ja julkaiseminen kaikilla yhteisön kielillä (noin 900 sivua/kuljetusmuoto).

		Neuvoston direktiivi 96/49/EY, annettu 23.7.1996, vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä	
	Vaarallisten aineiden kuljetus	Neuvoston direktiivi 96/35/EY, annettu 3.6.1996, vaarallisten aineiden maankuljetusten turvallisuusneuvonantajan nimeämisestä ja ammatillisesta pätevyydestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/18/EY, annettu 17.4.2000, vaarallisten aineiden maantie-, rautatie- ja sisävesikuljetusten turvallisuusneuvonantajan tutkintoa koskevista vähimmäisvaatimuksista	Kumotaan: direktiivien säännökset ovat jo osa kansainvälisiä sopimuksia.
Energia	Uudet ja uusiutuvat energianlähteet	Neuvoston direktiivi 92/75/ETY, annettu 22.9.1992, kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin	Laaditaan uudelleen: etenkin laajennetaan direktiivin soveltamisalaa.
		Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2422/2001, annettu 6.11.2001, toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevasta yhteisön ohjelmasta	Laaditaan uudelleen (uudistettaessa kansainvälistä Energy Star -sopimusta – paketti sisältää ehdotuksen uudeksi neuvoston päätökseksi): yksinkertaistetaan menettelyjä ja vähennetään jäsenvaltioille suunnattuja vaatimuksia.
	Ydinenergia	Euratomin neuvosto: Euratomin hankintakeskuksen perussääntö (EYVL 27, 6.12.1958) Euratomin hankintakeskus: malmien, lähtöaineiden ja erityisten halkeamiskelpoisten	Laaditaan uudelleen: yksinkertaistetaan hankintasopimusten hyväksymismenetelmät.

		aineiden kysynnän ja tarjonnan kohtaamista koskevat Euroopan atomienergiayhteisön hankintakeskuksen säännöt (EYVL 32, 11.5.1960)	
	Öljyvarastot	Neuvoston direktiivi 68/414/ETY, annettu 20.12.1968, ETY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa Neuvoston päätös 68/416/ETY, tehty 20.12.1968, raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistason ylläpitämistä koskevasta jäsenvaltioiden velvoitteesta tehtyjen yksittäisten hallitustenvälisten sopimusten tekemisestä ja täytäntöönpanosta Neuvoston direktiivi 72/425/ETY, annettu 19.12.1972, ETY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 20 päivänä joulukuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin muuttamisesta Neuvoston direktiivi 73/238/ETY, annettu 24.7.1973, raakaöljyn ja öljytuotteiden hankintavaikeuksista aiheutuneiden vaikutusten lieventämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä Neuvoston päätös 77/706/ETY, tehty 7.11.1977, yhteisön tavoitteesta vähentää primäärienergian kulutusta raakaöljyn ja öljytuotteiden hankinnan vaikeutuessa	Laaditaan uudelleen tai kumotaan.

		Komission päätös 79/639/ETY, tehty 15.6.1979, neuvoston päätöksen 77/706/ETY soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Neuvoston direktiivi 98/93/EY, annettu 14.12.1998, ETY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa annetun direktiivin 68/414/ETY muuttamisesta	
Kalastus	Säilyttämispolitiikka	Neuvoston asetus (EY) N:o 850/98 annettu 30.3.1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla sekä asetuksen muutokset	Laaditaan uudelleen: selkeytetään teknisiä määräyksiä ja parannetaan niiden ymmärrettävyyttä ja johdonmukaisuutta, nykyaikaistetaan sääntely-ympäristöä.
	Kalastusalan valvonta ja seuranta	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93, annettu 12.10.1993, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä	Laaditaan uudelleen: kootaan yhteen säädökseen kaikki kalastuksen valvontaan ja seurantaan liittyvät seikat (saalisilmoitus, sallittu poikkeama, purkamisilmoitus, kuljetus, alusten paikantaminen jne.) ja vähennetään raportointivelvollisuuksia lisäämällä tietotekniikan käyttöä.
		Neuvoston asetus (EY) N:o 3317/94, annettu 22.12.1994, kalastussopimuksen mukaisesti kolmannen maan vesialueilla harjoitettavan kalastuksen hyväksymistä koskevista yleisistä säännöistä	Laaditaan uudelleen: selkeytetään ja parannetaan kalastuslupien hallintoa ja otetaan käyttöön tietoteknisiä välineitä (kalastuslupia varten).
	Kalatalouden rahoitusväline	Komission asetus (EY) N:o 366/2001, annettu 22.2.2001, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 määritettyjen toimien täytäntöönpanoa	Laaditaan uudelleen yhdeksi säädökseksi.

		koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Komission asetus (EY) N:o 908/2000, annettu 2.5.2000, jäsenvaltioiden kalastus- ja vesiviljelyalan tuottajajärjestöille myöntämien tukien laskemista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Komission asetus (EY) N:o 2722/2000, annettu 13.12.2000, kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) vesiviljelyn patologisten riskien torjumistoimiin osallistumisen edellytyksistä	
--	--	--	--

2007			
Kaikki alat	Kirjanpito	Neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY, annettu 25.7.1978, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13.6.1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä Kahdeksas neuvoston direktiivi 84/253/ETY, annettu 10.4.1984, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, lakisääteisten tilintarkastusten suorittamisesta	* Kirjanpitolainsäädäntö laaditaan uudelleen ja kodifioidaan: – korotetaan pk-yritysten määritelmärajoja (jolloin raportointivelvollisuus poistuu useammalta yritykseltä) (*) – yksinkertaistetaan ja päivitetään neljännen ja seitsemännen yhtiöoikeusdirektiivin mukaiset pk-yrityksiä koskevat kirjanpitosäännöt – konsolidoidaan kaikki EU:ssa voimassa olevat komission asetukset, jotka koskevat kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja (IAS- ja

		vastuussa olevien henkilöiden hyväksymisestä Neuvoston direktiivi 90/604/ETY, annettu 8.11.1990, tilinpäätöksistä annetun direktiivin 78/660/ETY ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun direktiivin 83/349/ETY muuttamisesta pieniä ja keskisuuria yhtiöitä koskevien poikkeusten ja tilinpäätöstietojen ecuna julkistamisen osalta Neuvoston direktiivi 90/605/ETY, annettu 8.11.1990, tilinpäätöksistä annetun direktiivin 78/660/ETY ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun direktiivin 83/349/ETY muuttamisesta niiden soveltamisalan osalta Neuvoston direktiivi 94/8/EY, annettu 21.3.1994, direktiivin 78/660/ETY muuttamisesta ecuna ilmaistujen rahamäärien tarkistamista koskevilta osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/65/EY, annettu 27.9.2001, direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY ja 86/635/ETY muuttamisesta tietynlaisten yhtiöiden sekä pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksien ja konsolidoitujen tilinpäätöksien laadinnassa noudatettavien arvostussääntöjen osalta Neuvoston direktiivi 2003/38/EY, annettu 13.5.2003, yhtiömuodoltaan tietynlaisten	IFRS-standardeja ja SIC-IFRIC-tulkintoja) (mahdollisesti voidaan kumota kuusi asetusta) – sisällytetään kansainväliset tilinpäätösstandardit tarkistettuun kahdeksanteen yhtiöoikeusdirektiiviin.
--	--	---	---

		yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun direktiivin 78/660/ETY muuttamisesta euroina ilmaistujen rahamäärien osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/51/EY, annettu 18.6.2003, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annettujen direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY, 86/635/ETY ja 91/674/ETY muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)	
	Yhtiöoikeus	Ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY, annettu 9.3.1968, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi Kolmas neuvoston direktiivi 78/855/ETY, annettu 9.10.1978, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden sulautumisesta Kuudes neuvoston direktiivi 82/891/ETY, annettu 17.12.1982, 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden jakautumisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi	Laaditaan kattavasti uudelleen yhteisön koko yhtiöoikeuslainsäädäntö.

		2005/.../EY pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista [kymmenes yhtiöoikeusdirektiivi – odottaa muodollista hyväksymistä] Yhdestoista neuvoston direktiivi 89/666/ETY, annettu 21.12.1989, julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä Kahdestoista neuvoston yhtiöoikeudellinen direktiivi 89/667/ETY, annettu 21.12.1989, yhdenmiehen rajavastuuyhtiöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/58/EY, annettu 15.7.2003, neuvoston direktiivin 68/151/ETY muuttamisesta yhtiömuodoltaan tietynlaisia yhtiöitä koskevien julkistamisvaatimusten osalta	
	Kuluttajansuoja-lainsäädäntö	Neuvoston direktiivi 85/577/ETY, annettu 20.12.1985, muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta Neuvoston direktiivi 90/314/ETY, annettu 13.6.1990, matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY, annettu 20.5.1997, kuluttajansuojasta etäsopimuksissa – neuvoston ja Euroopan	Järkiperaistetaan ja yksinkertaistetaan lainsäädäntöä: poistetaan mahdolliset epäjohtonmukaisuudet, päällekkäisyydet, sisämarkkinaesteet ja kilpailua vääristävät tekijät. Jos komissio löytää määrittäsvaiheen aikana todisteita siitä, että yhteisön säännöstöä on tarkistettava tai täydennettävä, se voi teoriassa valita seuraavista vaihtoehdoista toisen:

		parlamentin lausuma 6 artiklan 1 kohdasta – komission lausuma 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä luetelmakohdasta Komission direktiivi 97/47/EY, annettu 28.7.1997, direktiivien 77/101/ETY, 79/373/ETY ja 91/357/ETY liitteiden muuttamisesta Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5.4.1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16.2.1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25.5.1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/27/EY, annettu 19.5.1998, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista	a) alakohtainen lähestymistapa, jossa tarkistetaan yksittellen nykyisiä direktiivejä (esimerkiksi kiinteistöjen osa-aikaista käyttöoikeutta koskevaa direktiiviä) tai säännellään tiettyjä aloja (esimerkiksi matkailudirektiivi, jossa on mukana valmismatkadirektiivin ja kiinteistöjen osa-aikaista käyttöoikeutta koskevan direktiivin säännöksiä) b) laaja-alaisempi lähestymistapa, jossa käytetään yhtä tai useampaa puitesäädöstä yhteisön säännösten yhteisten ominaisuuksien säätelämiseksi. Puitesäädöksillä voitaisiin antaa yhteisiä määritelmiä ja säännellä keskeisiä kuluttajasopimuksiin liittyviä oikeuksia ja oikeuskeinoja. Säädöksellä voitaisiin paremman sääntelyn periaatteiden mukaisesti huomattavasti järjeistää säädöskehystä, kun kaikki nykyisten olennaisten direktiivien olennaiset säädökset järjestettäisiin uuteen direktiiviin. Toimenpide koskee kahdeksaa direktiiviä ja kuutta muutosdirektiiviä.
	Ympäristöauditointi	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 761/2001, annettu 19.3.2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä)	Toimintamalli laaditaan uudelleen tai sitä muutetaan mm. pk-yritysten osallistumisen helpottamiseksi.
	Ympäristö	Neuvoston direktiivi 96/61/EY, annettu	Tarkistetaan yhtenäistämisdirektiivi 96/61/EY ja

Teollisuuslaitosten päästöt	24.9.1996, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi Neuvoston direktiivi 88/609/ETY, annettu 24.11.1988, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta Neuvoston direktiivi 1999/13/EY, annettu 11.3.1999, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi * 2000/76/EY, annettu 4.12.2000, jätteenpoltosta	muu asiaan liittyvä teollisuuspäästölainsäädäntö mahdollista uudelleen laatimista silmällä pitäen. Tavoitteena on selkeyttää, johdonmukaistaa ja keventää lainsäädäntöä etenkin raportoinnin suhteen.
Ympäristö Otsonikerros	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2037/2000, annettu 29.6.2000, otsonikerrosta heikentävistä aineista	Laaditaan uudelleen: parannetaan ja tarvittaessa selkeytetään nykyistä säädöskehystä.
Työlainsäädäntö	Neuvoston direktiivi 91/533/ETY, annettu 14.10.1991, työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20.7.1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11.3.2002, työntekijöille	Kodifoidaan yhdeksi direktiiviksi.

		tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä	
	Tilastot – Intrastat	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 638/2004, annettu 31.3.2004, jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91 kumoamisesta	Yksinkertaistetaan: kevennetään talouden toimijoilta vaadittavaa tilastoraportointia – josta pk-yritykset voitaisiin ehkä vapauttaa – ottaen huomioon tulokset meneillään olevasta hallinnollisia kustannuksia käsittelevästä pilottihankkeesta ja tulevasta toteutettavuustutkimuksesta, jossa analysoidaan yhden virran keruujärjestelmää.
Maatalous ja elintarviketeollisuus	Täydentävät ehdot	Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29.9.2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta	Tarkistetaan lakisääteisiä hoitovaatimuksia (8 artikla) ja esitetään asianmukaisia ehdotuksia.
	Rehut / eläinten ravinto	Neuvoston direktiivi 79/373/ETY, annettu 2.4.1979, rehuseosten pitämisestä kaupan Neuvoston direktiivi 96/25/EY, annettu 29.4.1996, rehuaineiden liikkuvuudesta, direktiivien 70/524/ETY, 74/63/ETY, 82/471/ETY ja 93/74/ETY muuttamisesta sekä direktiivin 77/101/ETY kumoamisesta Neuvoston direktiivi 82/471/ETY, annettu	Kaikki neljä direktiiviä laaditaan uudelleen, nykyaikaistetaan ja korvataan asetuksella: muutetaan nykyisiä rehujen merkintävaatimuksia, laajennetaan rehuaineiden avointa luetteloa sekä linjataan hyväksyntämenetelmät yleisessä elintarvikelainsäädännössä vahvistettujen periaatteiden ja säännösten mukaisiksi. Tulevan ehdotuksen päätavoitteena on varmistaa

		30.6.1982, tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista Neuvoston direktiivi 93/74/ETY, annettu 13.9.1993, erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista	elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuus, helpottaa sisämarkkinoiden sujuvaa toimintaa ja suojella rehunkäyttäjien taloudellisia etuja. Uudelleen laatimisella • poistetaan nykyiset jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten väliset erot, jotka haittaavat sisämarkkinoiden toimintaa • selkeytetään ja järjeistetään sääntelyä: alan toimijoiden mukaan oikeudelliset vaatimukset on siroteltu eri säädöksiin ja samanlaisiin tuotteisiin sovelletaan erilaisia vaatimuksia • parannetaan elintarvikkeiden ja rehun turvallisuutta: yhdenmukaistettu malli tiettyjen rehuaineiden hyväksyntään sekä tiettyjen sellaisten merkintöjä koskevien säännösten tarkistaminen, jotka saattavat heikentää elintarviketurvallisuutta. Neljän direktiivin lisäksi tarkastellaan noin 30:a muutosdirektiiviä.
	Elintarvikkeet	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20.3.2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä sekä neljä muuta aiheeseen liittyvää direktiiviä	Laaditaan merkintälainsäädäntö laajasti uudelleen: päivitetään, nykyaikaistetaan ja kootaan eri tekstit yhteen asetukseen. Kun kaikki yhteiset näkökohdat kootaan yhteen säädökseen, pystytään yksinkertaistamaan ja selkeyttämään voimassa olevan merkintälainsäädännön rakennetta ja soveltamisalaa (sekä horisontaalista että

			vertikaalista). Merkintöihin sovellettavat säännöt on vahvistettava selvemmin, • jotta kuluttajat voivat tehdä tietoihin perustuvia, turvallisia, terveellisiä ja kestävän kehityksen mukaisia valintoja • jotta tuetaan kilpailumyönteisiä markkinoita, joilla toimijat voivat hyödyntää merkintöjä tehokkaasti edistääkseen tuotteittensa myyntiä. Lisäksi voitaisiin tarkastella säädösten johdonmukaisuutta suhteessa muihin terveyteen liittyviin merkintävaatimuksiin (ravitsemukselliset merkinnät, alkoholijuomien merkinnät), eettisiin kysymyksiin (eläinten hyvinvointi, reilu kauppa), alkuperämerkintöihin jne.
		Komission asetus (EY) N:o 298/97, annettu 19.2.1997, edustavien hintojen ja tuonnin lisätullien vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta	Asetus laaditaan uudelleen ja nykyaikaistetaan, otetaan käyttöön keskitetty hyväksyntämenettely.
	Hedelmät ja vihannekset – alueellinen täytäntöönpano	Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29.9.2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o	Tarkistetaan 60 artiklaa ja esitetään asianmukaisia ehdotuksia.

		1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta	
Valmistusteollisuus	Rakentaminen	Neuvoston direktiivi 89/106/ETY, annettu 21.12.1988, rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä	Yksinkertaistetaan, selkeytetään ja vähennetään hallinnollisia kustannuksia ja tehtäviä etenkin pk-yritysten osalta: lisätään joustavuutta teknisten eritelmien muotoilussa ja käytössä, kevennetään sertifiointisääntöjä ja poistetaan ne täytäntöönpanon esteet, jotka ovat tähän asti haitanneet täysimittaisten sisämarkkinoitten luomista rakennusalan tuotteille.
	Kosmetiikka	Neuvoston direktiivi 76/768/ETY, annettu 27.7.1976, kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä Direktiivin muutossäädökset (7 muutosdirektiiviä, 2 eläinkoekiellon voimaantulopäivää lykkäävää direktiiviä sekä 37 tekniikan kehitykseen mukauttavaa direktiiviä)	Yksinkertaistetaan/kodifioidaan.
	Lääkinnälliset laitteet	Neuvoston direktiivi 90/385/ETY, annettu 20.6.1990, aktiivisia implantoitavia lääkinällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä Neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14.6.1993, lääkinällisistä laitteista	Laaditaan uudelleen yhdeksi asetukseksi. Mukautetaan myyntilupaan liittyviä prosesseja.
		Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/70/EY, annettu 16.11.2000, neuvoston direktiivin 93/42/ETY muuttamisesta ihmisverestä tai -veriplasmasta peräisin olevia	Laaditaan uudelleen asetukseksi, jolla parannetaan säännösten johdonmukaisuutta ja mahdollistetaan tietojen välittäminen tietotekniikan avulla.

		pysyviä johdannaisia sisältävien lääkinnällisten laitteiden osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/104/EY, annettu 7.12.2001, lääkinnällisistä laitteista annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY muuttamisesta	
	Moottoriajoneuvot	Noin 28 moottoriajoneuvoja koskevaa erityisdirektiiviä, jotka perustuvat moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6.2.1970 annettuun neuvoston direktiiviin 70/156/ETY Yli 10 moottoriajoneuvoihin sovellettavia geometrisiä vaatimuksia koskevaa direktiiviä (esim. M1-luokan moottoriajoneuvojen massoista ja mitoista 31.3.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/21/ETY)	Kunhan uudelleen laadittu direktiivi 70/156/ETY hyväksytään lopullisesti, komissio voi todennäköisesti vuonna 2007 kumota 56 direktiivistä noin 28 (tekemällä UN/ECE:n säännöistä pakollisia). Yksinkertaistamisen myötä alan teollisuus pystyy mukautumaan nopeammin tekniikan kansainväliseen kehitykseen. Vähennetään nykyisten menettelyjen aiheuttamia kustannuksia ja hallinnollisia tehtäviä ottamalla käyttöön virtuaalinen tai omatoiminen testaaminen. Virtuaalinen ja omatoiminen testaaminen nopeuttavat tuotekehittelyä ja vähentävät sekä yritysten että kuluttajien kohtaamia kustannuksia.
	Valmisteiden tekninen yhdenmukaistaminen	25 direktiiviä, joissa vahvistetaan olennaiset vaatimukset tiettyjen tuoteluokkien vapaalle liikkuvuudelle sisämarkkinoilla (nk. uuteen lähestymistapaan perustuvat direktiivit)	Yksinkertaistetaan sertifiointisääntöjä.
Rahoituspalvelut	Valvonta	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16.12.2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten,	Tarkistetaan.

		vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta	
Kuljetuspalvelut	Meriliikenne	Neuvoston direktiivi N:o 96/98/EY, annettu 20.12.1996, laivavarusteista	Laaditaan uudelleen.

2008			
Kaikki alat	Verotus	Neuvoston direktiivi 2003/49/EY, annettu 3.6.2003, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden väliin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä, sellaisena kuin se on muutettuna	Laaditaan uudelleen: yksinkertaistetaan voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä konsolidoimalla säädös ja yksinkertaistamalla verojen pidättämisestä vapauttamiseen liittyviä menettelyjä.
Maatalous ja elintarviketeollisuus	Maito ja maitotuotteet	Neuvoston asetus (EY) N:o 1788/2003, annettu 29.9.2003, maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta	Tarkistetaan säännöksiä ja esitetään asianmukaisia ehdotuksia.
	Kuivarehu	Neuvoston asetus (EY) N:o 1786/2003, annettu 29.9.2003, kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä	Tarkistetaan säännöksiä ja esitetään asianmukaisia ehdotuksia.
Valmistusteollisuus	Paineastiat ja -laitteet	Neuvoston direktiivi 76/767/ETY, annettu 27.7.1976, paineastioiden yleisiä säännöksiä sekä paineastioiden tarkastusmenetelmiä koskevan *	Laaditaan uudelleen yhdeksi säädökseksi tekniseen yhdenmukaistamiseen sovellettavalla tarkistetulla sääntelymenettelyllä.

		jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä Neuvoston direktiivi 87/404/ETY, annettu 25.6.1987, yksinkertaisia paineastioita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/23/EY, annettu 29.5.1997, painelaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä Neuvoston direktiivi 1999/36/EY, annettu 29.4.1999, kuljetettavista painelaitteista	
	Ympäristö Jätteet	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/95/EY, annettu 27.1.2003, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY, annettu 27.1.2003, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta	Tarkistetaan: perustana direktiivien soveltamisen tarkastelu, tekniikan kehitys, saadut kokemukset, ympäristövaatimukset sekä sisämarkkinoiden toiminta. Mukaan on tarvittaessa liitettävä ehdotuksia näiden direktiivien asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.
Kuljetuspalvelut	Lentoliikenne	Neuvoston direktiivi 91/670/ETY, annettu 16.12.1991, siviili-ilmailun tehtävien suorittamiseksi annettujen henkilöstön lupakirjojen vastavuoroisesta hyväksymisestä Neuvoston asetus (ETY) N:o 3922/91, annettu 16.12.1991, teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla	Kunhan Euroopan lentoturvallisuusviraston toimivaltaa on laajennettu etenkin lentoliikenteen ja lentäjänlupien osalta, kumotaan edellä mainitut kaksi säädöstä teknisine ja muine muutoksineen.

	Infrastrukturi	Neuvoston asetus (EY) N:o 2236/95, annettu 18.9.1995, Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä	Laaditaan uudelleen.
	Maantieliikenne	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3821/85, annettu 20.12.1985, tieliikenteen valvontalaitteista	Laaditaan uudelleen.
		Neuvoston asetus (ETY) N 881/92, annettu 26.3.1992, yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä Neuvoston asetus (ETY) N:o 684/92, annettu 16.3.1992, yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autoilla Ensimmäinen neuvoston direktiivi, annettu 23.7.1962, yhteisistä säännöistä harjoitettaessa jäsenvaltioiden välistä tietyn tyyppistä maanteiden tavaraliikennettä Neuvoston asetus (ETY) N:o 3118/93, annettu 25.10.1993, edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä jäsenvaltiossa Komission direktiivi 98/12/EY, annettu 27.1.1998, tiettyjen ajoneuvoluokkien moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen jarrulaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä	Laaditaan uudelleen: kokoamalla säädökset yhteen asetukseen varmistetaan, että alan eri osa-alueita kohdellaan yhtenäisesti ja että alan sääntely on johdonmukaista.

		annetun neuvoston direktiivin 71/320/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 484/2002, annettu 1.3.2002, neuvoston asetusten (ETY) N:o 881/92 ja (ETY) N:o 3118/93 muuttamisesta kuljettajatodistuksen käyttöön ottamiseksi	
	Meriliikenne	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 725/2004, annettu 31.3.2004, alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta	Laaditaan uudelleen.
Energia	Säteilysuojelu	Neuvoston direktiivi 89/618/Euratom, annettu 27.11.1989, säteilyvaaratilanteessa tarvittavia suojelutoimenpiteitä ja noudatettavia ohjeita koskevien tietojen antamisesta väestölle Neuvoston direktiivi 90/641/Euratom, annettu 4.12.1990, ulkopuolisten työntekijöiden suojelusta työskentelyn aikaisen ionisoivan säteilyn vaaroilta valvonta-alueella Neuvoston direktiivi 92/3/Euratom, annettu 3.2.1992, Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden välillä sekä yhteisöön ja yhteisöstä pois tapahtuvien radioaktiivisen jätteen siirtojen valvonnasta ja tarkkailusta Neuvoston direktiivi 96/29/Euratom, annettu 13.5.1996, perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi	Laaditaan uudelleen yhdeksi neuvoston direktiiviksi, jolla vahvistetaan ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta suojelemista koskevat perusnormit.

		ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta Neuvoston direktiivi 97/43/Euratom, annettu 30.6.1997, henkilöiden terveyden suojelemisesta ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta lääketieteellisen säteilyaltistuksen yhteydessä ja direktiivin 84/466/Euratom kumoamisesta Neuvoston direktiivi 2003/122/Euratom, annettu 22.12.2003, korkea-aktiivisten radioaktiivista ainetta sisältävien umpilähteiden ja isännättömien lähteiden valvonnasta Neuvoston asetus (Euratom) N:o 1493/93, annettu 8.6.1993, radioaktiivisten aineiden siirroista jäsenvaltioiden välillä Komission päätös 93/552/Euratom, tehty 1.10.1993 neuvoston direktiivissä 92/3/Euratom tarkoitettujen radioaktiivisen jätteen siirtojen valvonta-asiakirjasta Komission suositus 90/143/Euratom, annettu 21.2.1990, väestön suojelemisesta radonille altistumiselta sisätiloissa Komission suositus, annettu 20.12.2001, väestön suojelemiseksi altistumiselta juomaveden radonille (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4580)	
--	--	--	--